

[Johannes Poulsen.]

skal ydes voldgiftsmændene større vederlag for deres arbejde og større beløb som rejsegodtgørelse. Endvidere åbnes der ved forslaget adgang for overvrigheden til undtagelsesvis at meddele tilladelse til en sags indbringelse for overvoldgiftsretten, uanset at andragende herom først indgives efter den i loven fastsatte frist på 14 dage, dog ikke udover en frist på $\frac{1}{2}$ år.

Da der nu foreslås en række ændringer i loven, vil det være rimeligt, at den underkastes en nærmere undersøgelse, for at det kan konstateres, om der er mere, der bør rettes. Jeg skal derfor på et senere tidspunkt stille forslag om, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg.

Med disse få bemærkninger vil jeg tilsige mit partis støtte til behandling af lovforslaget.

Bjerg: Det fremsatte lovforslag indeholder forslag om ændringer i loven af 1939 om voldgift i tvistigheder angående handel med husdyr. Det er jo i og for sig en gammel lov, jeg tror, den stammer helt fra 1907, og der ændres egentlig ikke ved principperne i den. Det var dengang en lov, som blev meget vel modtaget, og der er ingen tvivl om, at den har gjort stor nytte. Jeg husker disse tvistigheder i handler om husdyr, i særdeleshed i hestehandeler, der næsten kunne ruinere folk, som skulle føre sager herom.

Med hensyn til de foreslåede ændringer til loven skal jeg kun nævne de allervæsentligste. En af disse er, at det er civildommeren i stedet for politimesteren, der udvælger voldgiftsmændene. Denne ændring er tiltrådt såvel af landboforeningerne som husmandsforeningerne, og den motiveres i bemærkningerne med, at efter 1939 er det civildommeren, som er formand for voldgiftsretten. Jeg ved ikke, hvorfor det ikke allerede blev ændret i 1939, men bedre sent end aldrig; og så er forholdet vel også det, at civildommeren — i hvert tilfælde på landet — i almindelighed har en bedre kontakt med befolkningen, end politimesteren har, så denne ændring kan vi udmærket tiltræde.

Ændringen af lovens § 8, stk. 1, må betragtes som mere betydelig. Hidtil har der kun været 14 dages frist for indgivelse af andragender om fornyet foretagelse af sager, og var denne frist overtrådt, var der ikke noget at gøre. Hvis dette forslag bliver ved-

taget, kan overvrigheden under særlige omstændigheder dispensere fra denne ret strenge bestemmelse.

En anden lille ting er, at vederlaget for møder og kørsel til disse møder bliver forhøjet fra 15 til 25 kr. for mødedeltagelse og fra 20 til 30 øre pr. km. Det kan vel nok siges at være en ret beskedent forhøjelse.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse her i det høje ting.

Korsgaard: De ændringer, som lovforslaget tilsigter, er jo ikke så forfærdelig store. At voldgiftsmændene skal have deres vederlag forhøjet, finder jeg fuldtud rimeligt. Det er rimeligt, at de nogenlunde følger med i den prisstigning, der har været på andre områder. At udvælgelsen af voldgiftsmændene overgår fra politimesteren til civildommeren, kan være en fordel. Om det i alle tilfælde vil være rigtigere, mener jeg er en af de ting, som man kan drøfte i udvalget. Det er jo civildommeren, der arbejder sammen med voldgiftsmændene, og om det derfor er rigtigt, at det også er ham, der udpeger, hvem der i det enkelte tilfælde skal være medvirkende ved sagerne afgørelse, kan vi tale om under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan på mit partis vegne give tilsagn om en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Gudiksen: De foreslåede ændringer kan mit parti tiltræde.

Befordringsvederlaget er sat til 30 øre pr. km, men det er vel, fordi diæterne er større, for ellers er den almindelige offentlige betaling 47 øre. Det skal jeg dog ikke hæfte mig ved, det er ikke af større betydning.

Jeg forstår, at det er forvaltningskommissionen af 1946, der har foreslået udvælgelsen af voldgiftsmændene henlagt til dommeren i stedet for politimesteren. Også det kan mit parti tiltræde.

Endelig kan vi tiltræde, at 14 dages fristen kan forlænges, dersom overvrigheden mener der er grundlag derfor.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, dette lovforslag har fået. Jeg kan vedrørende § 4s historie give den oplysning, at det udvalg, der i februar 1938 afgav betænkning vedrørende spørgsmålet om voldgift i tvistigheder angående handel med